

[Erik Jacobsen.]

D.S.B. igen bliver aktuel, maa der gives saa gode Rejsemuligheder, at det virkelig er en Oplevelse, man med Lyst og Glæde giver sig ud paa og anbefaler til andre.

D.S.B. er en Forretning, der skal leve af sine Kunder, og som enhver Forretning maa den gøre sit bedste for at holde paa dem og arbejde for øget Omsætning, nu da Rentabiliteten bliver sikret ved de foreslaaede Takstforhøjelser.

Jeg finder ingen Anledning til at gaa i Enkeltheder med Hensyn til Lovforslagets mange Paragraffer, der efter min Mening er affattet i et forstaaeligt Sprog, og derfor er Loven ogsaa en letfattelig Lov.

De Bemærkninger, der følger med Lovforslaget, mener jeg ogsaa at kunne henholde mig til, og da Loven af 13. Maj 1911 og alle senere tilkomne Ændringer og Lovanordninger nu er samlet i een overskuelig Statsbanelov, kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling og Vedtagelse her i det høje Ting.

Stensballe: Dette Lovforslag om Takstforhøjelser for Statsbanerne m. v. er sammen med det under næste Punkt paa Dagsordenen opførte Forslag om Tillæg til Postloven jo det sidste af den Serie Indtægtslovsforslag, hvoraf nogle blev gennemført for snart et Par Maaneder siden, og som har det Formaal at styrke Statens Økonomi. De er, efter at Tjenestemandsløven er vedtaget, helt nødvendige, hvis Statsbanerne og Postvæsenet atter skal kunne udvise en regnskabsmæssig relativt lige saa gunstig Stilling som før Krigen.

Lovforslaget har jo Titelen: Forslag til Statsbanelov. Det vil sige, at det ikke alene er et Forslag om Takstforhøjelser, men ogsaa indeholder de almindelige Befordringsbestemmelser og Politibestemmelser for Statsbanerne med nogle Rettelser. Disse reviderede Bestemmelser kan jeg ganske tilslutte mig, og ogsaa, at de er optaget i Lovforslaget, saa at Loven kan faa Titelen: Statsbanelov.

Hvad Takstforhøjelserne angaar, kan jeg ogsaa anbefale dem. Jeg anser Hovedlinien for at være helt rigtig, idet Forhøjelserne fortrinsvis er lagt paa Personbefordringen med 20 pCt., medens de for Godsbefordringen er foreslaaet til 10 pCt. Forhøjelserne er beregnet at skulle kunne give 25 Mill. Kr., og det er et stort Spørgsmaal, om dette Beløb er tilstrækkeligt til at stille Statsbanerne regnskabsmæssigt lige saa gunstigt som før Krigen, men jeg tror i hvert Fald ikke, at Godstaksterne kan taale en

større Forhøjelse. Hvis den bliver større, vil Statsbanerne næppe kunne konkurrere med Lastbilerne i tilsvarende Grad som før Krigen, naar Lastmotorvognene nu snart i en ikke alt for fjern Fremtid sætter ind i Konkurrencen.

Hvad Enkeltheder angaar, skal jeg ikke komme ind paa disse, men blot sige, at jeg og det Parti, jeg tilhører, kan tiltræde saavel Enkelthederne som Lovforslaget som Helhed og gerne vil medvirke til en hurtig Gennemførelse af Lovforslaget.

Malchau: Det foreliggende Lovforslag drejer sig ikke alene om en Forhøjelse af Taksterne; det er ogsaa, som Titelen antyder, et Forslag til en ny Statsbanelov, der skal afløse Løven af 13. Maj 1911. I Tidens Løb er der jo sket adskillige Ændringer, bl. a. i den internationale Overenskomst om Godsbefordring paa Jernbaner, og der er afsluttet en international Overenskomst om Befordring af Personer og Rejsegods paa Jernbaner. Desuden har man anset det for ønskeligt at faa visse Bestemmelser tydeliggjort eller moderniseret — med andre Ord en à jour-Føring af den hidtidige Statsbanelovs almindelige Regler. I Lovforslaget er endvidere indarbejdet den nugældende Politilov for Statsbanerne af 11. Maj 1897.

Det Afsnit i Lovforslaget, §§ 61—74, der afløser Politiloven af 1897, har været forelagt Justitsministeriet og er tiltraadt af dette, og det kan sikkert ikke give Anledning til nærmere Omtale. Jeg skal kun gøre opmærksom paa § 62, Stk. 3, hvorefter det er forbudt uden Statsbanestyrelsens Tiladelse at tage Ophold paa Statsbaneområdet i Erhvervsøjemed. Denne Bestemmelse, der i og for sig ikke er ny, om end noget udvidet, syndes der jævnligt imod ved Falbyden af Varer, Musiceren o. s. v., og jeg henstiller, at man indskærper Overholdelsen af dette Forbud, idet Overtrædelse af det ofte er til stor Gene for det rejsende Publikum.

At Bøderne efter § 69 for Overtrædelse af Politibestemmelserne ogsaa er forhøjet under Hensyn til den almindelige Prisstigning, skal kun nævnes for en Fuldstændigheds Skyld.

I Lovforslagets § 6, Stk. 1, findes en Bestemmelse om, at berusede Personer og Personer, der opfører sig paa upassende Maade, er udelukket fra Befordring. En saadan Bestemmelse om „Berusere“ er jo ikke ny, men den har efter min Mening gennemgaaende været praktiseret paa en for de paagældende alt for lemfældig Maade. Det bør ikke tolereres, at berusede Personer